

[Lykketoft]

sætter vi at man får lavet gode oplæg til i det udvalg, et bredt flertal i Folketinget har været enig om at nedsætte om arbejdsmarkedets strukturproblemer.

På et par punkter har vi været endda meget glade for den udvikling, der skete i løbet af forhandlingerne. Vi har været meget glade for, at de synspunkter, Socialdemokratiet fremførte på hele restanceområdet med mere effektiv inddrivelse, kortere kreditfrister, mulighed for at sikre, at folk betaler det, de skal til det offentlige, så regningerne ikke skal sendes videre til nogle, der har betalt rigeligt i forvejen, resulterer i, at reglerne bliver strammet gevaldigt op med den aftale, der er indgået. Det er selvfølgelig svært at vurdere, hvad det vil give i kroner, men hvad det vil give i bedre moral i samfundet, skal man bestemt ikke undervurdere, og det er vi meget tilfreds med.

Vi er også meget tilfredse med, at der på nogle små, men meget perspektivgivende områder for vores samfundsudvikling faktisk er fundet penge til ekstra aktiviteter; det gælder ikke mindst kulturområdet. Der er ikke noget enkeltområde, hvor nettoforøgelsen af bevilningerne med den aftale, der er lavet her, er større end på kulturområdet, og det synes jeg der er noget god signalgivning i i forhold til befolkningen. Selv i tider, hvor budgetterne er meget stramme på alle områder i stat og kommuner, giver vi os selv plads til, at der skal være en øget indsats på det, som vedrører større udfoldelsesmuligheder for det enkelte menneske.

Jeg skal afslutningsvis takke vore forhandlingspartnere i dette forløb. Vort partis formand har fremhævet den meget store værdi, det har haft for udfaldet, at linien, som Socialdemokratiet og CD var fælles om ved førstebehandling i forhold til, at hele det sociale nedskæringsområde skulle væk, har holdt. Vi har også været glade for den støtte, SF har givet til det synspunkt under sin lange tilstedeværelse under forhandlingerne.

Jeg kan måske ud over den ros, som skal gives til Socialistisk Folkeparti for medvirken, sige, at det er måske et spørgsmål, hvor længe man med troværdighed over for resten af Folketinget kan køre den særlige udgave af Mao Zedongs guerillataktik, som man har kørt ved at kæmpe og forhandle samtidig: ved at fremsætte ændringsforslag, hvor andre ikke gjorde

det, ved at hægte sig på næsten til sidst og derefter stå op og moralisere lidt over os andre bagefter. Men o.k., det har været rimelig elegant gjort.

Men det er jo lidt af et problem, hvis der skal sættes et alvorligt spørgsmålstegn ved, om man overhovedet har været interesseret i at tage medansvar til sidst; vil andre så altid være lige beredvillige til at tage SF med ind i tilsvarende forhandlingsforløb? Jeg ville være meget ked af, hvis det var den konklusion, der blev draget, og derfor vælger jeg at betragte det, vi har oplevet med Socialistisk Folkeparti, som en øvelse – en nyttig øvelse for SF selv – og næste gang regner jeg med at Socialistisk Folkeparti er rigtigt med.

Og så vil jeg rette en særlig tak til Det Radikale Venstre for samspil på trafik-, miljø-, kultur-, uddannelses- og i øvrigt også efterlønsområdet undervejs i forhandlingerne. Der har jo været et samspil på kryds og tværs, og når det hele er lykkedes, er det selvfølgelig også, fordi regeringen, da vi nåede frem til slutfasen, viste en stor og glædelig imødekommenhed.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Både hr. Svend Auken og hr. Lykketoft talte helt naturligt om arbejdsløsheden. Jeg tror, alle Folketingets partier er enige om, at arbejdsløsheden er det største problem, vi har. Det, jeg ikke kan forstå, er, hvordan man i dag kan tale om arbejdsløsheden som det meget store problem, det er – helt naturligt – og så i morgen stemme for en lovgivning, som bevidst øger arbejdsløsheden, nemlig CO₂-afgiftsforslagene – ikke så meget det, at der skal indføres CO₂-afgift, men at Danmark skal gå enegang før de andre lande i EF. Det vil – det siger både socialdemokratiske tillidsfolk, virksomhedsledere og socialdemokratiske borgmestre – være med til at øge arbejdsløsheden.

Jeg finder det uklogt, og jeg finder det utroværdigt, at man i dag taler om stor arbejdsløshed og i morgen er med til at øge den. Vi er, som det er hr. Svend Auken og hr. Lykketoft bekendt, meget langt i forhandlingerne i EF om CO₂-afgifterne. Jeg synes, det havde været utrolig klogt, om man havde indset, at vi skulle vente et års tid og lade være at gå enegang i EF i denne sag og dermed lade være med bevidst at øge arbejdsløsheden herhjemme.